

[Morten Lange.]

en bygningsadministration opbygget i sit ministerium, og jeg tror, at man inden for staten i det hele taget skulle give sig til at spekulere på, om hele denne ordning med kgl. bygningsinspektører o. s. v. ikke også trænger til et eftersyn og trænger til i højere grad at blive en egentlig inddragning under statens sædvanlige tjenestemandsoverordnet. Det kunne gøre en hel del ting kønner.

I øvrigt vil jeg gerne nævne en anden ting om staten og administrationen af byggeopgaver, og det har selvfølgelig specielt sigte på det planlægningsudvalg, man har nedsat om Lundtoftesagen, men det hindrer ikke, at en lignende bemærkning kan gøres om mange andre byggerier, der er i gang. Det forekommer mig naturligvis rimeligt, at ministeriet er repræsenteret, at de bevilgende myndigheder har fuld indsigt, og at ministeriet eller eventuelt både det pågældende fagministerium og finansministeriet, eventuelt også boligministeriet, er repræsenteret i den slags udvalg. Men når en hel masse andre interesser skal tilgodeses, synes jeg at det tit hænder, at de, som har mest indsigt i, hvad der skal ske — nemlig de kommende brugere — i vid udstrækning underrepræsenteres. Så laver man alle mulige mærkelige foranstaltninger, man laver et skyggeudvalg, Lundtofteudvalget, eller hvad man nu kalder det. Jeg er nok klar over, at det er dér, det reelle arbejde foregår, men det er lidt farligt, sådan som det sker, ved udtalt fællesbyggeri at skille den reelle planlægning fra de udvalg, som har det officielle ansvar over for ministeriet. Jeg tror, man i langt højere grad skulle stille efter udvalg, som i realiteten var de udvalg, der klarede tingene, og som følgelig dækkede brugerne fuldt ud ind. Men alt det drejer sig om ministeriets opbygning, og jeg er ikke i tvivl om, at kernepunktet i det er de reformer, som jeg forstår man er i gang med at klare inden for selve ministeriets eget område.

Derefter vil jeg gå over til rammerne for selve byggeriet. Det, som bekymrer mig mest, er, at man nu er i gang med at skabe en af disse undervisningsmæssige kæmpefabrikker, som jeg personlig ikke rigtig tror på er fremtidens løsning. Nu vel, nu har

man valgt den samlede polytekniske læreanstalt, og den må blive stor, det kan ikke undgås, men jeg mener, det er værd at underkaste en ganske alvorlig undersøgelse, om f. eks. ingeniørakademiet med rimelighed kan henlægges til det samme område. Det er en glimrende uddannelse, vi har fået indført her. Jo mere jeg har fået at høre om dens resultater, jo mere tilfreds bliver jeg med den. Jeg er sikker på, at man har fundet en god form for uddannelse af ingeniører, men den adskiller sig på mange og væsentlige punkter fra civilingeniøruddannelsen, og jeg kan ikke se, at disse to uddannelser nødvendigvis skal dele harkorn, og hvad man ellers kan dele, på Lundtoftesletten. Og det har et videre sigte, for der er ikke tvivl om, at vi skal have flere ingeniørakademier. Det skal ikke være en kæmpefabrik til, vi skal til at bygge. Vi skal have flere ingeniørakademier i provinsen, og selve det forhold, at der findes et ingeniørakademi, som ligger lige ved siden af civilingeniøruddannelsesstedet, vil meget nemt reducere de i provinsen oprettede ingeniørakademier til at have et B-stade: de er ringere, de har jo ikke det fine naboskab. Jeg synes, det er en ting, som der er al god grund til at undersøge, og der er meget, som kunne tyde på, at man kunne finde en smidig løsning ved at sætte f. eks. den gamle læreanstalt i Østre Voldgade til rådighed for ingeniørakademiet eller for min skyld finde andre løsninger, men en sammenslagning forekommer mig at være uheldig.

Lignende kan måske siges om en del af de talrige målforskningsinstitutter, som man har mere eller mindre faste planer om at oprette omkring Lundtofteprojektet. Jeg er ikke helt klar over, hvor mange af dem der går ind i projektet, som det nu foreligger, men jeg er temmelig sikker på, at en hel del af disse målforskningsinstitutter kan ligge andetsteds i landet. Det er simpelt hen sådan, at kommunikationsspørgsmålet, problemet med at få fat i hinanden inden for de store komplekser på Lundtoftesletten, kan blive så indviklet, at det bliver nemmere at få fat i en mand, der sidder i Århus, end en mand, der sidder i et andet laboratorium derude.

Vi skal have en højskole for ingeniøruddannelsen og for den teknisk-videnskabelige